

Dagthema: De richting kwijt

Overweging 28 april – Jan Meijer

“... De mogelijkheden voor onze bijdragen aan een leefbare wereld zijn in onze omgeving.

Dat lijkt gewoon, maar is zeker in deze tijd bijzonder.

Maar ook kwetsbaar en het kan snel omslaan.

Na Sri Lanka beseft je weer hoe kostbaar het leven is als mensen om hun geloof het leven verliezen ...”

Eerste lezing - Lied van God: Wat ik niet ben, Dtef Bos

Tweede lezing volgens Lucas 24:32-35

Openingsgebed

Deze Dag
Kijk naar deze dag, want hij is leven, kern van leven,
Zijn korte bestaan bergt alle werkelijkheid en waarheden van het leven, de vreugde van groeien.
De tover van handelen, de glorie van macht.
Want gisteren is slechts een herinnering en morgen slechts een visie.
Maar een goed geleefd vandaag maakt elk gisteren een herinnering van geluk en elke morgen een visie van vertrouwen.
Kijk daarom naar deze dag!

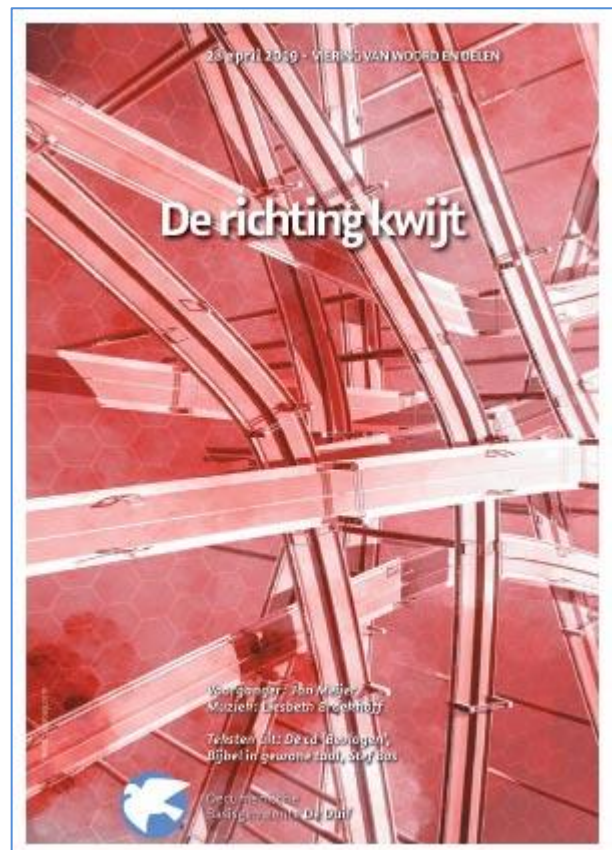
Het was een nacht

Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal

Het was een nacht door merg en been,
het werd een nacht van lichten,
van waterwel uit woeste steen,
van vuur en vergezichten.

Een klank de doodse stilte brak,
een woord verwachting zaaide,
een stem uit hoge vlammen sprak,
een storm de zee verwaaide.

Het einde komt, vlucht weg van hier,

zo schreeuwden van hun tronen
de dochters van het goudvertier
en hun vergulde zonen.

Maar, die in scherven, stof en as
ter neder lagen,
die wisten dat het niet zo was,
dat nieuw begin zou dagen.

Het werd een dag zoals daarvoor,
miljoenen dagen kwamen:
het rad voor ogen draaide door,
het duister spande samen.

Het vuur versteende tot woestijn,
de zee ook kwam met wrake
en roofde alle woorden weg
die ons nog moed inspraken.

Een langzaam einde spint ons in,
een web van doem-gedachten,
geen vergezicht, geen nieuw begin,
geen God staat ons te wachten.

Het is de nacht van voor de tijd,
geen klank van stem te horen,
uit doodse stilte uitgeleid
zijn wij maar pas geboren.

Die op hun tronen tieren voort,
die in hun graven zwijgen.
op onze lippen ligt een woord
dat klank en stem zal krijgen.

Welkom en inleiding

Van harte welkom op deze zondagmorgen in de Duif. Dank je wel dat je gekomen bent om met elkaar deze viering te beleven.

Bij ons is iedereen, altijd welkom. En dat is onafhankelijk van je geloof of overtuiging. En dat welkom geldt daarom voor iedereen.

Wie of wat je ook bent, waar je ook vandaan komt en wat de regelmaat van je aanwezigheid ook is. Want we zien je graag en ontmoeten je graag.

Dat ontmoeten lijkt een simpel gebaar maar voor ons blijft het steeds opnieuw bijzonder. Bijzonder is deze week die zich heeft voltrokken na de verhalen over de triomftocht van Jezus, zijn veroordeling, kruisiging en de opstanding. Maar vooral een verwarrende week door alle verhalen na en door elkaar. Die verhalen bewegen zich tussen rouwen, verwarring, blijheid en alle emoties daar tussen en omheen. Tussen (zoals we straks zingen): Ik ben de richting kwijt en ik wil dansen, dansen de weg terug naar huis. Tussen geloof en ongeloof. Vertrouwen en wantrouwen.

Alsof de tijd heeft stilgestaan, de afgelopen week. In Sri Lanka. Ook daar een week van de richting kwijt met alle verwarrende verhalen. Met ook emoties tussen rouwen om de doden en blij zijn met het levend terugvinden van iemand die dood gewaand werd.

Raken we door gebeurtenissen in Christchurch en Colombo de richting kwijt? Hoe vinden we de weg weer. Komen we weer tot de juiste verbinding? Kunnen we theorie en praktijk van de juiste weg in onze omgeving met elkaar verbinden. In onze eigen Duif als symbool van de vrede.

Laten we in ieder geval naar deze dag kijken zoals in onze openingstekst staat: “op onze lippen ligt een woord dat klank en stem zal krijgen.”

Met een door Stef Bos gezongen lied als tekstlezing. We laten vandaag Petrus en God aan het woord komen in de gezongen poëzie van Stef Bos.

Geloof, hoop, liefde en vertrouwen in elkaar tijdens dit uur. Dat wensen wij elkaar toe in dit uur. In het besef hoe kostbaar dit samenzijn is en hoe belangrijk het is om elkaar te zoeken, te ontmoeten en te vinden in ons gemeenschap zijn.

Lied: De stilte

Stef Bos

Niets is sterker

Dan de stilte

Niets heeft zoveel kracht

Als het zwijgen van de nacht

Niets is sterker

Dan de stilte

Niets is sterker dan het woord

Dat niemand hoort

Er is vandaag weer zoveel gezegd

Zoveel mensen op de wereld

Hebben zoveel uitgelegd

Zoveel zinnen zonder zin

Van degenen die het weten

Maar degenen die het weten zouden beter moeten weten

En vergeten wat ze weten, want...

Niets is sterker... Dan de stilte

Niets heeft zoveel kracht

Als de stilte van de nacht

Niets is sterker... Dan de stilte

Niets is sterker dan het woord

Dat niemand hoort

Laat je meegaan met de stroom

Zie de wereld om je heen

Wie de stilte kan verdragen

Voelt zich nooit alleen

Kom hier bij me, hou me vast

En vraag niet wat ik voel

Woorden zeggen veel te vaak

Wat ik niet bedoel

Stiltegebed om inzicht

Eerste lezing

Lied van God: Wat ik niet ben

Stef Bos

Nu ik terugkijk op mijn leven
Met nog een eeuwigheid te gaan
En ik zie wat voor ellende
Zich heeft voltrokken in mijn naam
Verlang ik terug naar het begin
Toen ik door niemand werd herkend
Want er wordt veel van mij gemaakt
Wat ik helemaal niet ben

Nee ik heb niemand uitverkoren
Wat er ook geschreven staat
Het is allemaal verzonnen
Door wie zijn voordeel er mee haalt
En ik heb niets tegen de joden
Het is een volk met veel talent
Maar ook zij maken iets van mij
Waar ik mezelf niet in herken

Als ik alles moet geloven
Wat er van mij wordt gezegd
Ben ik heiliger dan heilig
En slechter dan slecht
Ik ben een speelbal
In de verbeelding van de mens
Ze maken iets van mij
Wat ik meestal niet ben

Ik ben de liefde wordt gezegd
Gewapend tot de tanden
De pispaal voor de een
De richtlijn voor de ander
Ik voel me eenzaam en onzichtbaar
Al ben ik ook bekend
Er is teveel van mij gemaakt
Wat ik helemaal niet ben
Ik zal u zeggen wie ik ben

Ik ben de wolken en de wind
Het vuur dat eeuwig brandt
Ik ben de stroming
De zee
Ik ben het grenzeloze land
Onvoorspelbaar
Ik ben niet wat je denkt
Er is teveel van mij gemaakt

Wat ik helemaal niet ben

Ik ben de opium voor het volk
Door filosofen doodverklaard
En ik heb een plaatsvervanger
Waar ik nooit om heb gevraagd
Ik ben de oorzaak van de oorlog
De schrijver van een boek
Ik ben het heilige excuus
Voor wie naar moeilijkheden zoekt

Ik heb meer gevoel voor humor
Dan de meeste mensen denken
En zij die zeggen mij te volgen
Nemen alles veel te ernstig
Zelfs dit lied zal vrijwel zeker
Als blasfemie worden bestempeld
En al zing ik het ook zelf
Dan wordt het nog ontkend
Alsof ik niet weet wie ik zelf ben

Ik zal u zeggen wie ik ben

Ik ben de wolken en de wind
Het vuur dat eeuwig brandt
Ik ben de stroming
De zee
Ik ben het grenzeloze land
Onvoorspelbaar
Ik ben niet wat je denkt
Er is teveel van mij gemaakt

Wat ik helemaal niet ben

Tweede lezing: Lucas 24:32-35

De twee leerlingen zeiden tegen elkaar: "Had jij ook al zo'n bijzonder gevoel? Er was iets toen hij met ons praatte en de heilige boeken uitlegde." En meteen stonden ze op en gingen terug naar Jeruzalem. Ze gingen naar de elf leerlingen, die daar bij elkaar waren met de andere leerlingen. Toen ze binnenkwamen, zeiden de elf leerlingen en de anderen: "Jezus is opgestaan, het is echt waar! Simon Petrus heeft hem gezien!" Toen vertelden de twee leerlingen wat zij onderweg meegemaakt hadden. En hoe ze Jezus herkend hadden toen hij het brood brak.

Overweging

Verdwaal en vind jezelf. Een advies dat ik tegenkwam bij mijn zoektocht naar symbolen uit het verleden en het heden.

Voor het digitaal verdwalen is er geen symbool. Maar wel een symbool voor de oplossing. Het huisje met het schuine dak inclusief schoorsteen. Klik daarop met je muis en je bent weer thuis, dansend of niet. Maar je voelt je veilig en je kunt jezelf voorstellen binnen de veiligheid van dat huis en de warmte van de openhaard die brandt. Was alles maar zo simpel op te lossen of helder te krijgen als je de richting kwijt bent.

Bijvoorbeeld na berichtgeving over alles wat fout is gegaan, extreem is. Zoals in Christchurch en Sri Lanka. Dan ben ik zelf de richting kwijt. Dan schiet mijn voorstellingsvermogen heen en weer tussen de gebeurtenissen en omstandigheden van nu en die van toen. Ook al ben ik er niet bij geweest.

De periode rond Pasen

Toch probeerde ik mij dat de afgelopen week voor te stellen aan de hand van de verhalen die ik lees of te horen krijg. Van nu in de media en van toen uit de Bijbel.

In de Bijbel lees je over de periode rond Pasen. In de week na Pasen komen de verhalen los over alle gebeurtenissen rond Jezus. Verwarrend. De richting kwijt.

Eerst was alles aan hem goed, had hij ontzettend veel volgelingen (volgers zoals je wilt). Van het ene moment op het andere werd Jezus door veel van die volgers in de steek gelaten. Werd hij veroordeeld en gekruisigd.

Die volgers waren de richting kwijt omdat hun verwachtingen anders waren geweest dan wat Jezus bedoelde.

Anderen waren de richting kwijt omdat zij die in Jezus geloofden, om hem rouwden en vervolgens verhalen te horen kregen dat hij uit de dood was opgestaan. En er daarna ook nog mensen kwamen die vertelden dat ze hem ontmoet hadden. Een bijzondere ervaring in de week na Pasen. Tussen geloof en ongelooft.

Geloof en ongelooft zoals in de week na de aanslagen in Christchurch en Colombo.

Onbegrijpelijke en verwerpelijke acties door extremisten. Het vermoorden van mensen omdat ze een ander geloof hebben. Extremisten die om welke reden dan ook denken hiermee hun eigen benoemde heilig doel te bereiken.

In Christchurch waren de extremisten tegen de Islam, in Colombo tegen de Christenen. Binnen de extremen van ieder geloof, dus ook van Christelijk geloof zijn in de loop der Eeuwen mensen of volken met een ander geloof onderdrukt. Daarvoor wordt de eigen God of leefwijze zodanig gemanipuleerd dat het onderdrukken, vervolgen en doden van mensen gerechtvaardigd wordt en een beloning daarvoor gevonden of uitgevonden. De teksten in het lied "zoals ik niet ben" kan voor iedere Godsdienst of Leefwijze worden gezongen. Zoals: "Ik ben de oorzaak van de oorlog. De schrijver van een boek. Ik ben het heilige excuus. Voor wie naar moeilijkheden zoekt". En "Er is teveel van mij gemaakt wat ik helemaal niet ben."

Er is voor zover ik weet geen geloof, waarin je echt leert dat het doden van andere mensen de oplossing van je problemen is.

De aanwezigheid van mijn stukje hemel

Das war einmal, hoop ik. En dat de beloning voor dat doden een trapje hoger in een hiernamaals of hemel is. Toch wordt het mensen geleerd door mensen, de zogenaamde geestelijk leiders, die teveel van zichzelf maken dat ze helemaal niet zijn. Toch krijgen ze het voor elkaar. En denken dat ze hun beloning in hun hemel kunnen ophalen. Terwijl het goddelijke in jezelf zit en de mogelijkheid dat de hemel hier is. Die ervaring had ik tenminste. Deze week. De ervaring van de

aanwezigheid van mijn stukje hemel. Zoals de twee leerlingen in de tekstlezing melden: Een bijzonder gevoel.” Een ervaring van de richting kwijt en thuiskomen. Mijn vader en moeder verschenen onverwacht zoals ik het noem : “in mijn stukje hemel”. Zo voelde dat. Op klaarlichte dag. Mijn vader stond daar vrij van MS, op eigen benen. Mijn moeder zat daar, vrij van haar levenslange zorgplicht. Ik schreef direct daarna het volgende gedicht:

*De hemel-kwam-in stukjes.
Dan weer weg.*

*Mijn vader- stond daar-los van alles.
Trots- op eigen benen.*

*Mijn moeder-offerde zich niet op.
De zwaarte was haar licht
Duisternis verlichtte zichtbaar
Haar weg- en mijn tranen- vooruit.*

*De hemel kwam in mij.
De banden weer gesmeed.*

Een hele mooie persoonlijke ervaring. Voor mij waar, met het gevoel van: aan mij gegund. Dankbaar. Niet belangrijk is of HET waar is of wat een ander ervan vindt. Ik ga het niet in een boek schrijven, zoek geen volgelingen en ga het ook niet met hand en tand verdedigen. Misschien wel een ervaring herkenbaar voor anderen. Soms krijg je zomaar een beeld binnen, een geluid, een geur, een gebaar. Het is er voor jou. Dat kun je voor jezelf houden of delen zoals ik dat nu met jullie wilde delen. Je mag het benoemen zoals je wilt. Laat de ruimte aan anderen om te zeggen dat zo iets niet bestaat. Ga elkaar er niet om bestrijden, plaats het niet in een rangorde van beter of groter. Maak er niet iets van wat het helemaal niet is. Daar is zo'n ervaring te kostbaar voor. Dring het anderen niet op. Raak de richting niet kwijt. Maar koester het wel. En dat doe ik.

Elkaar ruimte, leven, overtuiging gunnen

Wat zou het mooi zijn als we elkaar op die manier konden blijven bereiken. Elkaar de ruimte, het leven en overtuiging te gunnen om het leven op aarde leefbaarder te maken. Met ons eigen stukje hemel en onze eigen stukje goddelijkheid in onszelf.

Zelf heb ik helaas de mogelijkheden, de opleiding en netwerk niet om mensen te bereiken die radicaliseren en de richting kwijtraken.

De Islamieten, Hindoestanen, Boeddhisten, Shinto en Christenen die ik ken en waarmee ik werk zijn die richting niet kwijt. Daarmee is het prettig om dezelfde kant op te gaan en elkaars overtuiging te delen en te respecteren.

Als er gebeden wordt laat dat dan zijn voor hulp aan degenen, die zich inspinnen om die extremen en radicalen weer de goede richting op te krijgen. Zodat ze de richting niet meer kwijt zijn.

De mogelijkheden voor onze bijdragen aan een leefbare wereld zijn in onze omgeving. Dat lijkt gewoon, maar is zeker in deze tijd bijzonder.

Maar ook kwetsbaar en het kan snel omslaan. Na Sri Lanka besef je weer hoe kostbaar het leven is als mensen om hun geloof het leven verliezen. En hoe belangrijk het is om niet alleen in het groot

en zoals bij ons, schijnbaar, in het klein en toch groots naar onze overeenkomsten te blijven zoeken. Elkaars verschillen en gedachten van anderen te accepteren. Door te verdwalen in jezelf. De richting samen te vinden.

Het oude symbool van twee zielen één gedachte. Nog mooier zou een nieuw symbool kunnen zijn: “Twee gedachten één ziel”.

Amen

pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik besef, dat ik niet alleen sta,
waar ik ook leef.
Ik erken, dat er schuld en onschuld is,
bij mij en bij jou,
macht en onmacht, dood en leven,
aan mijn kant en jouw kant.
Ik weet dat er moed voor nodig is
dit te aanvaarden.
Ik geloof in de vrijheid,
in de vrede voor de mens,
ook al kost het heel veel pijn.
Ik geloof dat er een onnoembare is,
Ik geloof in die Eeuwige die liefde is
Voor jou en voor mij.
Amen

Intenties om mee te nemen in gedachten en gebed

Tafellied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Liefde heeft geen longen maar zij ademhaalt en zingt
en wat zij heeft gezongen klimt over steile hoogten. (2x)
Korte, lange, vlagen kussen,
zwermen zoenen noem je liefde
dat betonnen knoesten, twijgen, groen blad,
rooie wangen krijgen.

Maar ook harde noten kraken, stenen slijpen tot zij zingen,
stenen kloven tot zij stromen.
Maar ook cederhoven planten,
rozenperken in woestijnen noem je liefde.

Maar ook blinde ogen wenken, doden drenken noem ik liefde,
en de zon, met al zijn felle zachte stralen,
vuursteen tussen diamanten.

Liefde heeft niet één paar handen, geen paar voeten,
maar zij treedt je tot je wijn bent,
maar zij kneedt je voor elkaar tot daag'lijks brood.

Liefde heeft geen hart, geen schoot,
maar je wordt uit haar geboren tot je dood. (2x)

Nodiging

Breken en delen van brood en wijn

Lied van Petrus: Vlees en bloed

Stef Bos

Ik ben een man van lucht en van water
Ik ben een ster die verschijnt en verdwijnt
Zanger van de grote gebaren
Die soms een ander zou willen zijn

Ik heb mijn huis en mijn haard verlaten
Wie ik liefhad nog één keer gekust
De veilige haven verlaten
En ik wist ik kom hier nooit meer terug

Want beter een oorlog
Dan gewapende vrede
Beter opzoek gaan
Dan altijd gewacht
Beter gevallen
Dan nooit gesprongen
En beter de liefde verloren
Dan nooit liefgehad

Maar ik weet soms niet meer
Wat mijn woorden nog waard zijn
Weet soms niet meer
Wat ik hier zoek
Ik struikel en val
Ik sta op en ga verder
Ik ben een mens
Van vlees en bloed

Ik ben bang als kind in het donker
Ik ben een held in het heetst van de strijd
Een dwaas die gelooft in een wonder
Tegen de stroom van de tijd

Ik neem altijd teveel op mijn schouders
En al maak ik mijn woorden niet waar
Ik zal tot het eind van mijn dagen
Op de barricade staan

Gebed

Moeder Theresa

Bidden leidt tot een zuiver hart;
een zuiver hart leidt tot liefde;
liefde zet je aan tot daden voor je naasten;
en deze inzet leidt op zijn beurt tot de vrede van het hart.

Dus door het gebed hebben wij alles:
zuiverheid, vreugde, liefde, inzet en vrede!

Onze Vader

Sioux Indianen, Verenigde Staten

Grootouder, Grote Geest,
U was er altijd en voor u was er niets.
Er is er maar een tot wie we bidden kunnen.
De sterren aan de hemel, ze behoren u,
Van u zijn de grasvlakten van de aarde.
U bent ouder dan alle gebrek,
ouder dan alle pijn,
ouder dan welk gebed.

Grootouder, Eeuwige,
vul ons met licht.
Geef ons inzicht zodat we begrijpen,
geef ons ogen, zodat we zien,
geef ons oren, zodat we horen.
Leer ons hoe te gaan over de aarde
en al het geschapene als familie te zien.
Help ons, want zonder u zijn we niets.
Amen

Slotwoord en mededelingen

Slotlied: Verward

Marieke van Baest / Teresa Takken

Mijn voeten vertragen, verlaten het pad,
verdwalen in de tijd, hun stap is onzeker vol droevige schaduw,
ik ben de richting kwijt.

Mijn handen verzaken vergeten gebaren,
verliezen keer op keer, hun werk is vergeven, gestold hun bewegen,
ik vind geen houvast meer.

Mijn ogen verdraaien verdringen de wereld,
vermijden wat verwacht, hun licht lijkt geweken, de passie verdwenen,
mijn wezen raakt verstard.

En mijn hart draagt de oude beelden,
in mijn hoofd klinken woorden van thuis
en mijn oren horen vertrouwde muziek:
ik wil dansen, dansen de weg terug naar huis !

Zegenbede

pag. 10

